

Bemærkninger til forslaget

I årene siden 1960erne har der i befolkningen været en bred interesse for at etablere åbne medborgerhuse som en slags udbygning af eller alternativ til de kulturaktiviteter, der finder sted i mere etableret form på bibliotekerne, under fritidsundervisningen m.v. Behovet for selv at planlægge, selv at definere rammerne, selv at være aktivt medskabende er stort i en tid, der i øvrigt er præget af større og større mekanisering både af arbejdslivet og fritidslivet, og hvor den enkelte familie på grund af lang afstand fra kulturelle tilbud ofte er henvist til de kulturindtryk, som kan fås gennem radio, TV og hjemmevideo.

Det er ikke hensigten med forslaget at pålægge kommuner og andre pligt til at oprette og drive medborgerhuse.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at støtten skal ydes efter det princip, der almindeligvis kaldes hjælp til selvhjælp, og som findes bl.a. i museumsloven.

Den foreslåede driftstilskudsgraduering betyder,

at de kommuner, grupper o.lign., der selv kan skaffe færrest penge til driften, får det forholdsmæssigt største tilskud – dette vil især have betydning for ikke-kommunale initiativtagere. Et eventuelt kommunalt tilskud til et ikke-kommunalt medborgerhus indgår i beregningen af statstilskuddet.

Der findes allerede landet over en del medborgerhuse af forskellig form og indhold og med forskellig administrativ og økonomisk struktur. Men dels kan den almindelige afmatning, ikke mindst på kommunalt plan, betyde, at husenes muligheder for at fungere tilfredsstillende hæmmes, dels er der en del steder meget aktive »husgrupper«, som i årevis forgæves har søgt kommunal støtte til deres projekt, og for hvem en statsstøtte ville være en fin mulighed for at gennemføre deres ideer.

Hertil kommer, at der vil være ny beskæftigelse i etableringsfasen, hvad enten huset skal bygges som nyt eller man, som det er mest almindeligt, får mulighed for at ombygge og reovere en ældre bygning.